

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ

Σ' εκείνους που γυρίζουνε «γειά σας θεριά να λέτε
που τὸ σπαθί σας ἔσβυσε τῶν σκλάβων τὴ βοή»
μ' αὐτοὺς που δὲν ἐγύρισαν, μανάδες, μὴν τοὺς κλαίτε!
Ἐκεῖνοι θ' ἀπομείνουνε γιὰ πάντα στὴ ζωὴ,
κι' ἡ ὄψι τους μέσ' τοῦ σπαθιοῦ τὴν ὄψι θ' ἀπομείνη
χωρὶς ὁ χρόνος νὰ μπορῆ τὴ λάμψι της νὰ σβύνη!

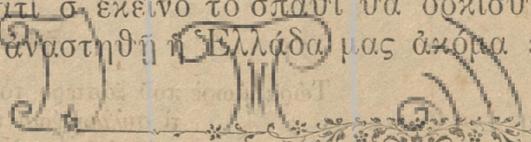
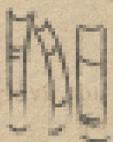
Ἐκεῖνους που γυρίζουνε ἀπὸ βουνὰ καὶ δάση,
τοὺς βλέπ' ἡ Μάνα καὶ γλυκὰ στὰ χεῖλη τοὺς φιλεῖ.
Γι' αὐτοὺς που δὲν ἐγύρισαν, γιὰ κείνους πῶχει χάσει
αἰσθάνεται γιὰ φίλημα, λαχτάρα πρὸ πολλή.
Κι' ἂν τῆς ζωῆς των ἄφησαν τὸ μνῆμα τους σημάδι,
ἐκεῖνο πάντα θὰ φιλῆ κάθε πρωὶ καὶ βράδυ.

Ἐκεῖνους που γυρίζουνε μ' ἀποσταμένα χέρια,
στολίστε τους μ' ἀμάραντο δαφνόφυλλο σεμνό·
μ' αὐτῶν που δὲν ἐγύρισαν κι' ἀνέβηκαν στ' ἀστέρια
νὰ φτιάσουν γιὰ τὴ Μάνα τους καινούργιον οὐρανό,
ἡ Μάνα πάντα τὸ χαμὸ
στὴ μνήμη της θὰ φέρνη
καὶ τῆς ψυχῆς της τὸν καῦμὸ
λιβάκι θὰ τὸν στέρνη.

Ἐκεῖνοι που γυρίζουνε ἀπὸ πληγὲς γεμάτοι
κι' ἔχουν ἀκόμη ζωντανὴ τὴν ἀστραπὴ στὸ μάτι,
καμάρια θ' ἀπομείνουνε τῆς Μάνας που τὰ βλέπει·
μ' αὐτοὶ που δὲν ἐγύρισαν κι' ἔχουν τὸ χῶμα σκέπη,
ἀφήσανε στὸ χῶμα τους αἰῶνια γραμμένο:
«Καμάρι Μάνα, τῶχω γὼ γιὰ σένα νὰ πεθαίνω!»

Ἐκεῖνοι που γυρίζουνε μὲ τ' ὄπλο τους στὸν ὄμο,
εἶν' οἱ λεβέντες π' ἀνοιξαν δαφνοστρωμένο δρόμο·
εἶναι παιδιὰ που θύματα στὴ μητρικὴ ἀγάπη
σὰν κεραυνοὶ τὰκάψανε τὰ κάστρα τοῦ σατραπῆ,
μ' αὐτοὶ που δὲν ἐγύρισαν κι' εἶν' ἄγνωστο που πᾶνε,
τὰ ὄπλα τους τὰ τίμια μαζί τους τὰ βαστάνε!
Εἶπαν τοῦ Ἄδη «Ἐπεσε καὶ πάρτο τὸ κορμί μας
μὰ μὴν ἀπλώσης, ἄνανδρε, νὰ πάρης τὸ σπαθί μας
γιὰτὶ σ' ἐκεῖνο τὸ σπαθὶ θὰ δοκιμαθοῦνε καὶ ὄπλα
ν' ἀναστηθῆ ἡ Βελλὰδα μας ἀκόμα πρὸ μεγάλης»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΝΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαροῦς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Τώρα ποῦ εἰρηνέψανε καὶ ἡσυχάσαν' ὅλα,
ἄς κράξωμεν εὐὰν εὐοί,
κι' ἄς πᾶμε μέσα στοῦ Δαυῆ
νὰ πιοῦμε μιὰ ῥομπόλα.
Μ.— Ἐγὼ δὲν πίνω νηστικός!
Γ.— Ἡ πίνεις ἢ δὲν πίνεις,
σιτὸ κέφι πρέπει νᾶρτοῦμε πρὸς χάριν τῆς Εἰρήνης.

Θὰ πῆς τὸ πρῶτο καρτεζὶ
καὶ θὰ μοῦ πῆς ἐντόνος:
«ὁ Βενιζέλος μας νὰ ζῆ
ὁ γίγας τοῦ αἰῶνος.»

Θὰ πῆς κατόπιν δεύτερο
καὶ φωνάξης θὰ «Ζήτω
τὸ κράτος τὸ ἐλεύθερο
π' ἂν σκλάβο πρῶτα ἦτο,
σιτὸ βουλευτὴ, σιτὸν ἑπαρχο, εἶτε σιτὸν κομματάρχη,
τώρα στοῦ Γίγα μοναχὰ τὸ γρόθο θὰ στηρίζεται
καὶ δὲν θὰ συλλογίζεται
μῆτε τὸν Πατριάρχη.»

Μὲ πῆς διάθεσι θὰ πῆς τὸ καρτεζὶ τὸ τρίτο
κι' ἀπὸ τῆ θέσι ποῦ βρεθῆς
ἐνθουσιῶν θ' ἀσκηθῆς
καὶ θὰ φωνάξης «Ζήτω
τ' ἀντρωμένον Βασιλῆᾶ,
τ' ἀσίκη τοῦ Κουμπάρου,
ποῦ Βουλγαρία καὶ Τουρκιὰ
τῆς ἔδοσε τοῦ Χάρου.»

Κι' ὅταν τὸ τέταρτο κρασί σιτὸ στόμα σου θὰ βάλῃς,
ζήτω θὰ πῆς τῆς στρατιᾶς τῆς ἐν στοργῇ μεγάλης,
τῆς ἐν ἀνδρεία θαυμαστῆς, καὶ τέλος πάντων ὅ,τι
μπορεῖς νὰ πῆς γιὰ Ἑλληνα τοῦ Ρήγα στρατιώτη.

Καὶ μὲ τὸ πέμπτον, βρὲ Μαροῦ, ποῦ πλεον θὰ μεθύσῃς,
καὶ θᾶσαι σ' ὄνειρο βαθύ
κι' ἀπὸ ἔμπροστά σου θὰ χαθῆ
Ἄνατολὴ καὶ Δύσις
καὶ θ' ἀπομείνῃς κούτσουρο, καὶ θ' ἀπομείνῃς τάπα,
κατήχησε διὰ μακρῶν τὸ ποιμνιον τοῦ Πάπα
καὶ πέσιτους πῶς ὁ Πάπας τους, δὲν ξέρω ποιὸν αἰῶνα,
ἐκ θαύματος ἐγέννησε κι' εὐρέθηκε λεχῶνα.

Τώρα ποῦ εἰρηνέψανε καὶ ἡσυχάσαν' ὅλα
καὶ ὁ καιρὸς περᾶ γλυκὺς
καὶ δοξασμέν' ἀφ' τὸ Κιλκίς
γυροῦν τὰ πυροβόλα,
τώρα ποῦ πλεον, βρὲ Μαροῦ
ἐκᾶτερος ὑποχωρεῖ
κι' ἀπὸ τ' ἀπὸ μᾶς εἰλεψε τῆς Πύλης τὸ τοῖσόνι,
τώρα ποῦ οἱ γενναῖοι μας ναῦτες, πεζοὶ κι' εὐζώνοι
κατηφορίζουν κι' ἔρχονται διαγνωστέφανοι,
ἐμεῖς ἐν πατριωτισμῷ
ἄς κάμουμε λογαριασμὸ
νὰ γδοῦμε τί μας μένει.

Μ.— Τὶ ἀηδεῖς λογαριασμοὺς μοῦ λὲς νὰ κάμω, Γιάννη;
Μόνον ἢ δόξα πᾶλαβε τὸ ἔθνος σου σὲ φτάνει.
Καὶ περισσῶς ἀμείβεσαι καὶ ἱκανοποιεῖσαι
ὅταν σκεφθῆς ποιὸς ἦσυνε καὶ ποιὸς τώρα εἶσαι!

Ὅχι ποῦ ἐμεγάλωσες κι' ἔγεινες δύο τόσα,
ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἄξενες οὔτε μισὸ φουρκί,
ἀφοῦ ἐστραπατσάρησες κοτζά μου Βαρβαρόσσα
κι' ἐμπήκες μέσ' τὰ Γιάννινα σάνκεραυνὸς, ἀραεῖ!

Ὅταν σκεφθῆς πῶς ἐβγαίνεις σιτὸν ὄξου κόσμο πρῶτα,
κι' ἐνεκα ποῦ τὸ κράτος σου ἐφαίνετο χαλὲς,
μπροστὰ στοὺς ἄλλους ἐστεκες σάν τὴ βρεγμένη κόττα
καὶ τὶ παντιέρα ἦσυνε ἀπέφευγες νὰ λὲς,
σήμερα πᾶχεις γιὰ στολὴ τὴν πιδὸ σεμνὴ παντιέρα,
τὶ μεγαλείτερο ζητᾶς
καὶ τὶ φλασκόλογα πετᾶς,
κακὴ ψυχρὴ σου μέρα!

Τὰς περιστάσεις νὰ κυττᾶς.
Μὴν εἶσαι πάντα φαφλατᾶς!
Μίλιε μὲ λίγη κρασί!

Μὴν ἔχῃς τὴν ἀπαίτησι νὰ πάρῃς τὸ Παρίσι
σὲ ὄρες πᾶχεις κόντρα σου τὸν κάθε διπλωμάτη
κι' ὅλοι ἂν ἐμπορούσανε σᾶβγάνανε τὸ μάτι.

Γ.— Ὑποχωρήσαμε πολὺ.
Μ.— Μὰ τότε βρὲ κασίκι,
γιατὶ δὲν ἐπγαίνεις ἐσὺ νὰ κάμῃς τὴ συνθήκη;
Πάψε λοιπὸν καὶ μὴν ἀκοῦς
ὕδροκεφάλους εἰδικούς
καὶ κάθε χασομέρη.
Καθέννας ἐδεπάθνε κάνει πολλὰ πῶς ξέρει.
Μὰ τὶ περιεργὸν κι' αὐτὸ νὰ φαίνωνται σιτὸν Ἑλληνα
Ὅλες ἢ δύσκολες δουλειὲς πῶς εἶναι σεσκλοέλινα!

Γιὰ τὴ συνθήκη μὴ μοῦ λὲς κατηγορᾶ καμμία
κι' ἂν ὑποχώρησες, μωρὲ σὲ μερικὰ σημεῖα,
πέσο' μου τὶ ἐπερίμενες καὶ τὶ ἐκαρτεροῦσες
ἂν δὲν ὑποχωροῦσες!

Σὲ θέλω νᾶσαι λογικὸς
στοῦ λόγου τὸν ἀγῶνα
κι' ἂν ἀντιβενιζελικὸς
καὶ σὺ σάν τὸ Δραγῶνα
ἀναφανδὸν κηρύττεσαι κατὰ τῶν γενομένων,
νὰ βρῆς τὸ Βλάχο τὸν παπᾶ τὸν διακεκριμένον
νὰ σοῦ διαβάσῃ τὴν εὐχὴ τῶν δαιμονιζομένων.

Εἰς ὅ,τι ἔκαμ' ὁ Πανᾶς
κι' ὁ μπάρμπας ὁ Λευτέρης,
ἐσὺ νὰ μὴν ἀδημονᾶς
τὴν ἐποχὴ ποῦ ξέρεις
τὶ ἀλουποῦδες ἦτανε ὀλόγυρα σιτὴν Πύλη
κι' ἐβάνανε φυτίλι.

Μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Πανᾶ,
ἂν ἐμειναν καὶ πουθενά
Μουφτηδες καὶ Τεκέδες,
ὑπομονὴ νὰ κάνουμε
καὶ βαθμηδὸν τοὺς βγάνουμε
κι' ἐδίτῃς τοὺς κεκέδες.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΡΓΕΙΟΥ
Τώρα μωρὲ ποῦ ξέρεις τὸ μέλλον καὶ ἀποφᾶ
τὶ συλλογίσαι τὸ Μουφτη
ποῦ μὲ ῥωμηοὺς θὰ μπερδευτῆ
καὶ θὰ σηκώσῃ μόνος του τὰ ῥάσα του νὰ φύγῃ!

Τὰ λόγια σου λιγότερα
κι' εὐλόγει ὅσα γίνανε.
κι' ἂν ἤθελες περισσότερα
νὰ γδῆς ἂν σοῦ τὰ δίνανε
ἐκεῖνοι ποῦ σέ μάχονται καὶ σ' ἔχουν σὲ μανία
κι' ἂν ἐβγαίνεις ν' ἀντιπαθῆς
κινδύνευες νὰ ὑπαχθῆς
καὶ σὺ στὴν Ἀλβανία.

Τὰ πάντα ἐλυθήκανε
κι' ἀπὸ τὸ χάος βγήκανε
εἰς φῶς εἰρήνης οὐλά.
κι' ὁ χότζας τᾶχει πρὸ πολλοῦ δεμένα τὰ μπαούλα
καὶ ὁ Ἰτζέτ καὶ ὁ Μουχτάρ κι' οἱ ἄλλοι Τουρκαλάδες,
ἀφήνουν γειὰ
στὰ μαγεργειά,
καὶ σ' ὅσες ἐγνωρίσανε σπιτονοικοκυράδες.

Στὴν εὐτυχία του κανεὶς πολλὰ κακὰ ξεχάνει
καὶ πῶς τοὺς Τούρκους φεύγοντας, μακρυθυμῶν βρὲ Γιάννη,
ἂν μᾶς ἐστράψτε τ' ἄντερο κι' ἂν ἐμηχανορράφετε,
σικτιῶ καὶ νὰ μᾶς γράφετε
κι' ἂν σκάνδαλα μᾶς φέρετε
ἐν τῇ εὐάνδρῳ χώρᾳ,
ἀρεβοῶρ καὶ χαίρετε
κι' εἰρήνη πᾶσι τώρα!

Τώρα ποῦ ἐπεράσανε ἡ μέρες τῆς ὀδύνης,
καὶ φῶς ἀγάπης θὰ χυθῆ
κι' ὁ κόσμος θὰ ἐπιδοθῆ
στὰ ἔργα τῆς εἰρήνης,
τώρα ποῦ ἡ Πατρίδα μας μὲ κλώνους δάφνης στέφεται
καὶ πρὸς εἰρήνην στρέφεται
ὁ κάθε πατριώτης,
μονάχα στὴν Κεφαλλονιά ἐθύμωσ' ὁ Δεσπότης.

Προχθὲς ποῦ ἡ ἐπίσημος προκήρυξις ἐγένη,
τὸν Πλάστη νὰ δοξάσουμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὴν Εἰρήνην
κι' ἐσυναθροίσθη ὁ λαὸς
κι' ἦτανε πλήρης ὁ ναὸς
ἀνδρῶν ἀξιολόγων,
ἰδοὺ κι' ὁ Παξινοπούλος τοῦ ἐκφωνῆσαι λόγον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐξέχασε μοιραίως,
πῶς πρέπει νάχη ἄδειαν ἐκ τοῦ Ἀρχιερέως
διὰ νὰ εἶν' ἐλεύθερος νὰ λέη ὅσα θέλει,
μπάμ! ὁ Δεσπότης, τῶκοψε τοῦ λόγου του τὸ μέλι.

Τοῦπ' ὁ Πανιερώτατος μὲ λόγια θυμωμένα:
« Ἐσὺ ποῦ βγαίνεις καὶ μιλεῖς καὶ δὲν ὀρωτᾷς ἐμένα
θὰ πῆ πῶς τὸν ἐχθρεύεσαι
τὸν κλῆρο, ἐξωμότη,
κι' ἐμένα δὲν μὲ σέβεσαι
καθόλου γιὰ Δεσπότη! »

Τὸν ἐκατέβασε λοιπὸν ἀπὸ τὸ βῆμα κάτου
Κι' ὁ Μίμης τρέμων τὴν ὀργὴν τοῦ Πανιερωτάτου,
συγγνώμην ἐξετήσατο· τοῦ εἶπεν ὁμῶς ὅτι:
« ὀργὴ ἄνδρὸς καὶ τὰ λοιπὰ, ὀξύνουμε Δεσπότη.
Ἡ δὲ Πανιερότης σας, προτοῦ μὲ διακόψη,
τὸν ἔβδομον μακαρισμὸν οὐκ ἔλαβεν ὑπ' ὄψει,
καὶ τέλος πάντων Δέσποτα ἐν ὧραις τῆς εἰρήνης
δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ μιλῆς σὰ νὰ μὲ καταπίνης! »

Μάκακοφάνηκε πολὺ γιὰ τὸ συμβάν τοῦ Μίμη
ποῦναι σοφὸς καθηγητὴς καὶ χαίρει τὴν φήμην,
ποῦν' ἄνθρωπος εὐφυιαθῆς καὶ σ' ὅλα φέρει γνώμην
εὐγλωττοῦ, ἠθικώτατος, καὶ ἄνευ πάνδρους ἀκρίτη.
Μ.— Ἐγὼ κηρύσσομαι ὑπὲρ τοῦ Πανιερωτάτου
ποῦ δὲν ἀφήναι νὰ χαθοῦν τὰ δικαιώματά του
καὶ ὅσον ἐναντιὸν του καθένος π' ἂν φωνάξῃ,
νὰ μὴν τὸ περιμένετε ποτὲ σας πῶς θ' ἀλλάξῃ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Τῆ νύχτα πακοιμώμουνα
καὶ κόσμο δὲν θυμώμουνα
μ' ἐξύπνησαν καὶ μοῦπανε
εἰρήνη πῶς σφαλᾷ.
Κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα μὲ κλειστὰ
καὶ νυσταλέα ὄμματα:
« τῆς νύχτας τὰ καμώματα
ἢ μέρα τὰ γελᾷ! »

ΥΠΕΡ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΩΝ

ΣΤΗΝ ΕΣΑΛΙΤΕ

Πολλοὶ γράφουν καθ' ἡμέραν
γιὰ τὸν Στρατηλάτην τόσα
καὶ πληροὶ τὴν ἀτμοσφαιραν
τῆς ποιήσεως ἢ γλῶσσα,
μὲ παντοειδεῖς ἐπαίλους.
Ἄλλὰ φεῦ! τί ἀδικία!
Γιὰ τοὺς τόσοὺς φονευμένους,
οὔτε λόγος, οὔτε μνεῖα!

Εἶναι τόσα τυπωμένα
γιὰ τὸν Γίγαντα Μεσίαν,
π' ἂν τεθοῦν καὶ στιβαγμένα
συναποτελοῦν σωρεία
ἀπὸ στίχους ποιηθέντας.
Ἄλλὰ φεῦ! Τί ἀδικία!
Γιὰ τοὺς τόσοὺς πληγωθέντας
οὔτε λόγος, οὔτε μνεῖα!

Τὸ σπαθὶ ὁ εἰς θανατᾶζει
ποῦ ἀνέλαμψεν ἐν Δράμα,
καὶ ὁ ἄλλος ἐκθειᾶζει
τὸν συμπλέξαντα τὸ δροῦμα.
Καὶ γι' αὐτοὺς ποῦ μετῆνλόγησαν
καὶ τὸ ὄπλον ἀνὰ χεῖρας
ἐκαθάρισαν τὴν κόγχην
κι' ἄλλους ἔκαμαν Σωτήρας,
σιγῇ ἄκρα βασιλεύει
καὶ οὔδεις τοὺς μνημονεύει!

Τῆς ἡμέρας μας ἡ Μοῦσα
θορυβοὶ μὴ συμπονοῦσα.
Τοὺς μικροὺς μὲν ἀφορίζει,
τοὺς μεγάλους θυμητίζει
κυβερνήτας κι' ἐστεμμένους!
Ἄλλὰ τόσην ἀδικίαν
ἀπ' εὐαίσθητον καρδίαν
καὶ ἀγνήν ΕΓΚΛΙΤΕ,
δὲν ἀνέμενα ποτὲ!

Γιατ' ἂν ἔλειπαν τὰ πλήθη
τοῦ σπαρακτικοῦ πολέμου,
ποῦ προέταξαν τὰ στήθη
εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Αἵμου,
κι' ἡ νεότης ποῦ ἐχάθη
πολεμοῦσα μὲ ἀνδρείαν,
οὔτ' ὁ Νόμος, οὔτ' ἡ Σπάθη
θὰ κατέκτων σημασίαν.

Τῆς ἰδέας διασῶνται
οἱ γενναῖοι στρατιῶται,
μὲ τὸ τίμιον τῶν αἵμα
στῆς Πατρίδος μας τὸ στέμμα
λάμπριν ἔδωκαν μεγάλην.
Γιὰ τὴν ἐνδοξὸν τῶν πάλην
καὶ τὴν αἴγλην τῶν συμβάντων
εἰσαυτοὺς πρέπονιν προδπάντων
αἱ τιμαὶ καὶ οἱ παιᾶνες.

Πρὸ αὐτῶν καὶ οἱ Τετᾶνες
καὶ οἱ Γίγαντες ἀν' ἀκροῶν.
Πρὸ αὐτῶν ἄλλοι ἄς κύνουν,
ἄλλως πῶς ἢ ἀδελφοὶ
θὰ ὑψοῦνται τεραστία!
Ἐν Γερουσίᾳ 21/10/1913
Π. Ι. Μ.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΟΙ ΓΚΡΙΝΙΑΡΙΔΕΣ

Γιὰ τῆς εἰρήνης τὴ γνωστὴ συνθήκη
γκρινιάρηδες καμπόσοι συζητοῦν,
τῶν Τούρκων δὲν χωνεύουνε τὴ νίκη
καὶ δεῖχνουν τὴν Πατρίδα πῶς πονοῦν.

Καὶ λένε: πῶς ἐμεῖς οἱ δοξασιμένοι
σὰν ὀδιώξαμε περιστάσι καλή,
ἐμείναμε τελείως κουρεμένοι
σὲ μέρες πώγουρεῦαμε μαλλί.

Φωνάζουν πῶς τὴν πάθαμε καὶ πάλι
κι' ἐχάσαμε καλὰθι μὲ τ' αὐγά.....
Ποῖος φρόνιμος μαζί τους θὰν τὰ βάλῃ
πὼκρέμασαν ζωνάρι γιὰ κανγᾶ;

CHEF

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Στὸ δεσμώτη τοῦ Βοσπόρου
πῶχει τὸ μυαλὸ κοκόρου.

Μὲ κλώτσασες, μὲ κλώτσασες
μωρὲ κοκκινισκοῦφῃ,
καὶ πότε αἰτία ὁ Μουφτῆς,
καὶ πότε τὸ βακούφι,
πότε μὲ γούρευες Νησιὰ
γιὰ νάρτης στὰ ναρά μου.
Ἐῦδι, χολή μ' ἐπότισες,
τὸ νοῦ μου τὸν ἐσκοτίσες
καὶ τέλος πάντων μὲ δαλας
μαλλιά μὲσ' τ' ἄντερά μου!

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους εἶδανε
τὴν ἀγανάκτησί μου
π' ὄρθα κοψὰ τὴ φώναξα
στὴ διακοίνωσί μου,
κι' ὁ Γάλλος μὲ τὸ Γερμανὸ
ἐβγήκανε, κολέα,
ὡσὰν νὰ ποῦμ' ὁ Πρόεδρος
μὲ τὸν Εἰσαγγελέα,
καὶ ἐνταλμα συλλήψεως
θγάνον ἐν συμφωνίᾳ
καὶ τ' Ἀστυνόμου τῶδοσαν
ποῦναι στὴ Ρωμανία
κι' αὐτὸς τὸ χωροφύλακα
στέρνει τὸν Ἰωνέσκο
καὶ σ' ἔδεσε πιστάγκωνα
καὶ σ' ἔβαλε στὸ φρέσκο.

Καὶ τώρα κύτταξε καλὰ
μὴ ματασομωτήξῃς
καὶ στὰ δικὰ μας τὰ νερά
νὰ μὴ γυρέψῃς, μασκαρᾶ,
γιὰ νὰ ματασομωτήξῃς!

Φρέσκος ἀέρας μοῦ φυσᾷ
καὶ γέρω κοκκινωφασᾷ
πρέπει νὰ μάθῃς ἔτι,
τὰ κράτη τὰ Βαλκανικὰ
στὴ φέραν' ἀ λ ἄ γ α λ ι κ ἄ
νὰ σ' ἔχουνε εἰρηγικὰ
παντοτεινὸν δεσμώτη!

Ἄν ἄλλα ἐπιτήδευες
καὶ ὄχι τὴν εἰρήνην
κι' ἂν μᾶς ἐκοροῖδευες
μὲ τὸ Σελαχεδίην,
Γουλιέλμος καὶ Ποανκαρέ
κι' ὁ Βλάχος ἀπὸ πάνου,
σὴσχηματίσανε καρρὲ
π' ἀντίο τοῦ Σουλτάνου!

ΟΙ ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΣΟΦΟΙ

Μετὰ τὰς τῶσ' μιν καλὰ
ποῦ νὰ τὰ πᾶθε θελά,
τίτ' ἔργοι μὲ καλίτ' ἔργα
πὼρχονε ἐκὶ τοῦ ἐπίκου
πρῶτος τὸ Βενιζέλο!

Καὶ λὲν οἱ κοκορόμυαλοι
καὶ ψάλλον οἱ τζιτζίκιοι,

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Π. Ι. Μ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΣΠΥΡ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Παρελήφθη η μεγάλη συλλογή των χειμερινών υφασμάτων. Ως δὲ τυγχάνει γνωστὸν ἀνεκαθεν, τὸ κατάστημα Ματαράγκα εἶναι τὸ μόνον εἰς τὸ ὁποῖον συνδυάζονται ὅλα. Δηλαδή, υφάσματα ἀντοχῆς καὶ νεώτατα, εἰλικρινεῖα τιμῶν μετὰ πάσης εὐκολίας καὶ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΕΠΙΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΠΡΟ ΚΡΟΝΩΝ

πῶς ὄξου ἔπεσε παντοῦ καὶ τώρα στὴ συνθήκη.

Κι' ἐγὼ τοὺς λέω, βρῆς κουτεῖ, τί κάθεστε ἀκόμη! Τρέχτε φωτῆσετέ τονε μετ' τὴ σοφὴ σας γνώμη!

Τρέχτε ξυπνήσετέ τονε σφοῖ Κεφαλλωνῆτεῖς ποῦ πέρνετ' ὅλες τσὴ δουλειῆς πῶς εἶναι ττηγανῆτες!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

Στὸ Λουρδᾶ γυναῖκες κι' ἄντρες ἔξαλλισαν τὸ μυαλό τους, ποῖά νὰ εἶν' ἡ δεσποσύνη· πῶγραψε γιὰ τὸ χωριό τους.

Τὸν καιρὸ καταναλίσκουν, τὴ Λουρδοῦ δὲν τὴν εὐρίσκουν!

Δυὸ κυρίες ἕνα θράδυ, μιὰ κομψὴ καὶ μιὰ σπερδοῦ, ἔλεγαν γιὰ τὸ τραγοῦδι πῶς δὲν εἶν' ἀπὸ Λουρδοῦ.

Μπαίγω τότες καὶ τοὺς λέω μ' ἕνα ὕφος σοβαρὸ: μετ' τὴν περιέργειά σας ἐγὼ στένω κι' ἀπορῶ!

Τὴ ἀνάγκη νὰ ζητεῖτε τῆς κοπέλας τ' ὄνομά της, ἀφοῦ ἔπαινο μονάχα γράφει μετ' τὴ σάτυρά της!

Γιὰ τὴ σάτυρα κουβέντα γίνετ' ἔπου καὶ νὰ πᾶς· Μέσ' τοὺς τόσους περιέργους μ' ἐρωτᾶει κι' ὁ παπᾶς:

«Πὲς μ' ἂν ξέρης δεσποσύνη ποῖα ἡ Λουρδοῦ ἐκείνη ποῦ διὰ τῶν ποιημάτων τῶν ἀγγρίων ἀθανάτων μᾶς ἀπεθανάτησε;»

Μωρὲ τ' εἶν' αὐτὸ τὸ πρᾶμμα! Μὲ τοὺς λαϊκοὺς ἀντάμα κι' ὁ παπᾶς τὰ σάστησε!

Κι' ἕνας κάποιος στρατιώτης μετ' παπούτσιά του νουβωτῆ, στὸ χαιρετισμὸ του μούπε: «Δούλος σας Ἐγκαλιτῆ!»

Παλληκᾶρι τάχα θύγηκε γιὰ νὰ δείξῃ πῶς μ' εὐρήκε!

Ἄλλ' ἐγὼ τοῦ ἀπαντᾶω: «Δὲν μετ' λὲν Ἐγκαλιτῆ παρὰ εἶμαι δεσποσύνη Λυμπεράτη... Λιμπερτῆ!

Σ. Ζ.

Ἴσα μετ' τώρα ἤξερα πῶς τοῦ Λουρδᾶ τὰ μέρη, θγάνου ἑνὸν μονάχα λάχανα χειμῶνα καλοκαίρι, ἀτώρα βλέπω πῶς αὐτὸ ἀθάνατο τὸ χῶμα, Μοῖσες ἀνώτερες γεννᾶ κι' ἀφ' τῆ δικῆ μου ἀκόμα.

Καλά! σας Λουρδοῦ ἔγραψα γιὰ τὰ ποιήματά σας. Ἐγὼ δὲν τὴν περιμένα τὴν ἱκανότητά σας κι' ἀφήσετε τοῦ σέσκλωνε τὴν τόση φασαρία

κι' ἐλάτ' ἐδῶ μετ' τὸ Μαρκῆ νὰ κάμουμ' ἑταιρία.

Γεῖά σου ἀθάνατε Λουρδᾶ κι' ἔχετε περηφάνια πῶς τώρα καὶ ποιήτριες μᾶς θγάνεις σὰ βραπάνια.

ΜΕ ΤΟΚΟ

Ἢ Βουλγάρες, ἢ καυμένες! γιὰ τοὺς ἄνδρες τοὺς σκασμένους ποῦ τοὺς εἶχαμ' αἰχμαλώτους, σὰν τοὺς δέχτηκαν καὶ πάλι σ' τὴν θερμὴ τους τὴν ἀγκάλη ἔπαθαν ἀπ' τὸ μυαλό τους!

Λὲν μετ' τὴν αἰχμαλωσία ἔχασαν, —ἀπελπίσια!— τῶν ἀνδρῶν τῶν τὰς... θωπεΐας! Καὶ λεπτὰ πολλὰ ζητοῦνε ἀπὸ μᾶς νὰ πληρωθοῦνε τέτοιου χωρισμοῦ ζημίας!

Ἄχ Βουλγάρες κακομοῖρες πειὰ δὲν εἶσθε ζωντοχῆρες συμβουλή γιὰ νὰ σᾶς δώκω... Νὰ πῶς θὰ ξεπληρωθῆτε: ἀπ' τοὺς ἄνδρες νὰ ζητεῖτε τὰς θωπεΐας τῶν μετ' τόκο!

CHEF

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἕνας παπᾶς καθολικὸς ἤρθε καὶ κατηχᾶει τὸ βράδυ στὴ Φραγκοκλησιὰ βελόνι δὲ χωράει.

Πηγαίνει κόσμος τοῦ σωροῦ καὶ κάθε θρησκὰ σταχταροῦ, πηγαίνει πᾶν ἐπιλεκτὸν τῆς κοινωνίας μέλες, κι' ὁ Σωτηράκης ὁ Ραζῆς κι' ὁ Σπύρος ὁ Τσιγκέλος,

Σκορπᾶ στὸν κάθε τακουᾶ τοῦ λόγου τὰ ἐλέη ἀπὸ τῆς ἔξη ἀρχινᾶ καὶ λέει, λέει, λέει.

Καλότυχος μωρὲ παιδιὰ ἐκείνος ποῦ γεννητάι μετ' τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολή ἐπὶ ἑδομάδες νὰ μιλῇ μετ' δίχως νὰ βαριετᾶ!

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Η ΑΛΟΥΠΟΥ

Ἄμορφη στὸ σῶμα, ἄμορφη στὸ μάτι, ἔξανα τριχ κομμᾶτι εἶσαι ποῦ καὶ ποῦ. Κι' ἂν χαρὲς τοῦ γάμου λὲς πῶς δὲν γυρεύεις, τῆς παραμονεῦεις σὰν τὴν ἄλουποῦ.

ΓΑΜΟΣ

Κάποιος μετ' καδίνα τοῦ συρμοῦ στριφτῆ, ἤρθε μετ' ἀξιώσεις γιὰ νὰ παντρευτῆ. Κι' ἐπειδὴ δὲν ἤδρε τὸ χρηματικὸ κάνει, λόγω πείνας γάμο τῆς καδίνας σ' ἕνα χρυσικό.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

Η ΜΟΔΑ

Ἄποια θέλει νὰ φορέσῃ Παρισιάνικα καπέλα, ἄς πηγαίνῃ μετ' τοῦ Γκλέση πῶχει φόρμες ποῦναι τρέλλα! Μιὰ ἐπίσκεψι ἄς κἀνῃ ἀφ' τὸ δρόμο ποῦ περνᾶ κι' ὄχι θαῦρη μετ' τοῦ Γιάννη δὲν τὸ βρίσκει πονθενά. Ἄ! τὸ μασσαρᾶ τὸ Γιάννη τί ἐκπλήξεις ποῦ μᾶς κάνει! Μέρα, νύχτα φόρμες φτάνει, ὅλους το' ἄλλους νὰ πεθάνῃ!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Οἱ Τοῦρκοι αἰχμαλωτοὶ ἀνεχώρησαν χθὲς μετ' τὸν «Ἄρην.»

— Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἠθέλησαν νὰ μᾶς ἐκπλήξουν μετ' τὴν παραδειγματικὴν πονηρίαν των.

— Ἠρησθήσαν νὰ ὑπογράψωσιν, ὡς ὄφειλον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀπαίτησιν πλέον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ συνεπῶς δὲν τοὺς ἐπετροῦλη νὰ φύγουν.

— Κατόπιν ὅμως ἀντελήφθησαν ὅτι ματαιοπονοῦν καὶ ὑπέγραψαν.

— Ἐλάχιστοι ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀρησίν, παραμένουν ἐδῶ ἀκόμη.

— Μᾶς ἐπεσκέφθη ἔλθδὸν ἔξ Ἀθηνῶν, ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἐπαμ. Α. Βαλασαμάκης, τέλειος δημοσιογράφος, εὐρυτάτης μορφώσεως.

— Ποῦν εὐγενὸς, μᾶς ἔγραψε καὶ σκετικὸν μετ' τοὺς Κεφαλλῆνας πολεμιστὰς, τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσωμεν τὴν Τετάρτην.

— Μεθαύριον Δευτέραν, ἑορτάζων τὴν ὀνομαστικὴν του δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Βικέντιος Δε—Μήης.

— Αἰφνιδίως προχθὲς Πέμπτην ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ ἐκ τοῦ χωρίου Κλεισμάτα νεαρὰ κόρη Αἰκατερίνη Φραγκοπούλου πάσχωσα ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος χθὲς δὲ μετεφέρθη εἰς Λεϊβαθῶ ὅπου καὶ ἐκηδεύθη.

— Παρακληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ δίδει μιάν ἔτι παραστάσιν αὐριον Κυριακὴν ἢ καλλιτέχνις Εὐαγγ. Παρασκευοπούλου. Ἐχει νέον καὶ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα. Θὰ ἐκπλήξῃ τὸ πούνημά της πρὸς τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν.

— Ὁ κ. Βικέντιος Ραζῆς παντοπώλης καὶ ἡ ἐκ Φαρακλάτων δεσποινίς Εὐαγγελία Ν. Λυκούδη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Α. ΒΑΝΔΡΟΥ

Εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πολυπληθῆ πελατεῖαν τῶν Κυριῶν, ὅτι παρέλαβε ὡς διευθύντριαν τοῦ γυναικεῖου τμήματος τὴν κ. Σταυροῦσαν Γιαννακοπούλου ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐδοκίμως ἐργασθεῖσαν εἰς τὰ καλλίτερα γυναικεῖα πλοιοποιεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

ΝΕΑ ΜΟΔΕΛΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα τοῦ Γρηγορίου Μαρκῆ, μετεφέρθη ἐκ τῆς πλατείας Ὀρολογίου, εἰς τὸ λιθόστρωτον παραπλεύρως τοῦ Σωτήρος ἔνθα τὸ πρῶν κατὰστημα Ἰωάν. Μαρκέτου.

Ἐπλουτίσθη δὲ διὰ μεγάλης συλλογῆς υφασμάτων τῆς ἐποχῆς, μαλλίνων καὶ μαλλινοβαμβάκων ὡς καὶ ἔδωκε τῶν σχετικῶν εἰδῶν, ἀπαντα καλοῦνται εἰς τιμὰς πολὺ εὐχρηστέας.

Προσέτι ὑπάρχει ἐν τῷ κατὰστηματι μετ' ἐπιπλοῦς ὑφασμάτων ὑφασμάτων ἡτοιχασμένων, συνδυαστικῶν, ἡτοιχασμένων λινῶν καὶ ἐν γένει τὰ εἶδη προικισσοῦντων.

ΤΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Ὁ ὑπουργὸς Στρατός ἐρωτηθεὶς διατὶ ἀπομακρύνεται τοῦ Ὑπουργείου, ἀπήντησεν ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε.

Διαφεύδεται ἡ προσχώρησις τοῦ Δημητράκου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δηλώσαντος ὅτι παραμένει καθὰ ῥῶς ἀντιπολιτευόμενος.

Ἡ ἀντιπολιτεῦσις θὰ κινήσῃ σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ σοβαρὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν συζήτησιν θὰ διευθύνῃ ὁ Θεοτόκης.

ΡΩΜΗ— Ἐκ τηλεγραφήματος ἐξ Ἀθηνῶν ἐγνώσθη ὅτι ὁ Βενιζέλος μεταβαίνει εἰς Κοινῶν πρὸς ἐδρασίωσιν τῆς συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ἡ ἀντιπολιτεῦσις δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἀσκήσῃ ἐπίκρισιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπιπήρισιν τῆς συνθήκης, διότι ἡ Κυβερνήσις λόγῳ τῆς ἐκκερμῶς κατὰστάσεως δὲν καταδέχεται τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, ἄλλως ἢ ἐπιπήρισιν τῆς συνθήκης ἐπέιγει. Οὕτω ὁ ἔλεγχος θὰ ἀσκηθῆ βραδύτερον.

Γίνονται συνεννοήσεις μετὰξὺ Κυβερνήσεως, Δημητράκου καὶ Εὐταξία, περὶ προσχωρήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ προσχώρησις θεωρεῖται πιθανὴ ὁπότε θὰ δοθοῦν ὑπουργεῖα εἰς ἀμφοτέρους.

ΒΙΕΝΝΗ— Ὁ Γενναδιεφ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Φερδινάνδου ἀνεχώρησεν ἐπιστροφῶν εἰς Σόφιαν. Βεβαίωται ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπέσιθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐπιμένων νὰ παρατηθῆ τοῦ Θρόνου.

ΑΘΗΝΑΙ— Ὁ Στρατός ὑπέβαλε παραίτησιν χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ὃ δὲ νέος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Κ. Δεμερτζῆς ὤρμισθη ἀμέσως.

Ὁ ἄγγλος ναύαρχος Κάρο εἰ κλήθη ὑπὸ τοῦ νέου ὑπουργοῦ εἰς συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραγγελίας τῶν νέων πολεμικῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Αἱ Δυνάμεις διέκοψαν τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀγγλικῆς προτάσεως διὰ τὰ νότια σύνορα τῆς Ἀλβανίας.

Ἐπεβλήθη νέα πρότασις λεπτομερεστέρῃ ὀρίζουσα τὸ Ἀργυρόκαστρον Ἀλβανικόν, τὸ ὃς Διαστὰ βίβλου καὶ Κόνιτσαν ἀμφισβητούμενα. Ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ ἀποδοῖ τὰς ἐπιμαρτυρίας αὐτῶν μετ' τὴν νέαν ταύτην πρότασιν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚῆ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῆΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟῦ ΚΕΝΤΡΙΚΟῦ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟῦ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ